

MENIGHETSBLADET

FOR SØNDRE LAND

NR. 1, ÅRG. 83
PÅSKEN 2022

Biskopens påskeandakt

Etter enda en dag i dødens landskap med sjokk, sorg og savn hadde Maria Magdalena og de andre som fulgte Jesus, søkt den hvile som søvnen gir. Men hun våkner grytidlig. Alle som har erfart død og sorg vet noe om dette. Være sliten. Legge seg. Gå inn i søvnen, men bråvåkne tidlig på morgenen og tenke: Er det sant?

De som sørget over Jesus, opplevde nok natta som enda mørkere enn de var vant til. Han som de hadde knyttet sitt håp og sin fremtid til var død. Han som snakket om evig liv, hadde selv gitt tapt for dødskreftene.

Tidlig på morgenen.

Bråvåkne og kjenne på alt dette som døden er. Våkne og begi seg til graven. ... mens det ennå er mørkt, kommer Maria Magdalena til graven, skriver evangelisten Johannes og skildrer Maria Magdalena og hennes skjelvende usikkerhet, raske løptur og overlevering av beskjed om at graven er tom.

Jeg tror opplevelsen ligner på noe den amerikanske poeten og sangeren Kate Wolf skrev:

Den fineste stunden jeg vet om

er den som kommer

mellom nattens opbrudd

og dagens gry.

Det er den timen da mørket ruller bort.

Fremdeles lever vi i kontrastenes verden. Fremdeles vil det være mange tidlige morgener med brennende eksistensielle spørsmål omkring liv og død, fellesskap og atskillelse.

Men Jesu død er ikke lenger et tegn på maktesløshet, men et tegn på at Guds håp er plantet på jorden for oss alle. Han som i sannhet var død, lever i dag og går med oss alle dager.

Lyset fra den evige kjærlighet er der og styrker troen, håpet og kjærligheten og utfordrer oss til å leve til Guds ære og til gagn for menneskene.

Velsignet påske!

*Solveig Fiske
Hamar biskop*

**Kirkekontoret,
Rådhuset (3.etg), 2860 Hov**
Tlf: 61 12 66 70
Kontortid: Man.–tors. kl. 10–14.
Menighetssekretær Berit Evensen.
E-post: post.sondre-land@kirken.no

Sokneprest Vivian Fleischer Nyborg.
Tlf: 958 16 279. E-post: vn358@kirken.no.
Sokneprest Øystein Wang,
tlf: 95 27 94 98. E-post: ow896@kirken.no

Kirkeverge Ole-Jakob Dyrnes.
tlf: 61 12 66 70. - 97706318
E-post: od893@kirken.no

Kantor Svetlana Starcheusova:
Tlf: 47848689
Gerd Myklebust Wang, (deltidsstilling)
tlf: 41809893. gw232@kirken.no
Menighetspedagog Ellen T. Brorson
tlf: 472 61 847 mail: eb693@kirken.no

Kirketjenere i Fluberg, Landåsbygda,
Skute, Enger og Hov
Øistein Sveum, tlf: 920 28 711.
Kenneth Bekkelien tlf: 909 98 147.
Treffes hverdager kl 09-14.

Fellesrådsleder: Lars Holst.
Fluberg og Søndre Land menighetsråd:
Elsa Karin Brenden, leder.
Skute menighetsråd: Lars Holst, leder.

Redaksjonskomité:
Steinar Barstad
Mikal Myrland
Runa Bjone
Øyvind Sporild
Vivian Fleischer Nyborg
Øystein Wang (redaktør)

Forsidebilde: Trevatna, v/ demningen
Foto: Øystein Wang

Stoff til neste nummer må være levert
innen 20. mai 2022.
Menighetsbladet er miljøvennlig trykket hos
Merkur Trykkeri, Oslo

Vel møtt til strikkegudstjeneste

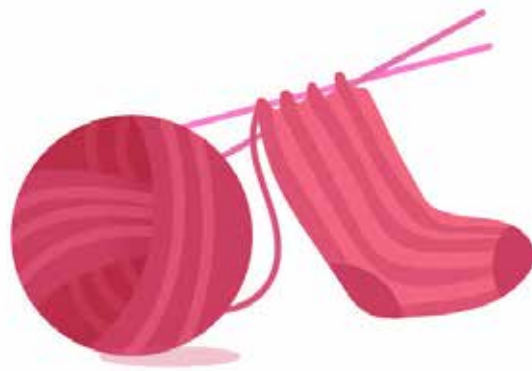
i Fluberg kirke søndag 3. april kl.11.

Over hele landet har det i løpet av få år blitt holdt mange strikkegudstjenester. Responsen har vært god, og flere steder har det blitt en fast årlig tradisjon. Nå ønsker også kirken i Søndre Land vel møtt til strikkegudstjeneste i Fluberg kirke.

Dette blir en helt vanlig, og litt uvanlig gudstjeneste. Vanlig med tanke på at den vil inneholde alt som tilhører en gudstjeneste, uvanlig fordi vi denne søndagen også oppfordrer alle strikkeglade til å ta med seg pinner og garn, og strikke (eller hekle) under gudstjenesten. Programmet vil i tillegg til å deles ut på ark til de som ønsker det, også være på skjerm slik at alle kan følge med, selv med pinner i hendene. På skjermen vil det tydelig stå når pinnene skal hvile, for eksempel når vi ber.

Strikking har de siste årene blitt en populær hobby som mange finner glede og ro med. I tillegg er det en aktivitet som bringer mennesker sammen, blant annet på landets mange strikkekafeer- og treff, blant annet i regi av Frivilligsentralene. Der har mange møtt nye venner, og kanskje også blitt inspirert til å være med på ulike prosjekt hvor pinner og garn har bidratt til å hjelpe mennesker som trenger omtanke og varme plagg. Mange har også strikket til messer hvor produkter har blitt solgt til inntekt for gode formål. Omtanken som ligger i hver maske kan være stor.

Frivilligsentralen i Søndre Land ønsker gjerne å ta imot strikkede plagg som kan gis til våre medmennesker fra Ukraina. Mange kommer uten å ha mye med seg. Strikkede plagg (stort og smått) til både baby, barn og voksen er ønsket. Vivian prest vil fortelle mer om dette under gudstjenesten. Hun forteller også at flere garnprodusenter er kontaktet for å høre om de vil bidra med garn til prosjektet, slik at det kan gis ut garn til de som ønsker å lage et plagg eller to.

Etter gudstjenesten blir det kirkekafe med tid både til å snakke sammen, og strikke. Kanskje er dette dagen flere vil finne nye venner, både for å gå i kirken og på strikkekafe sammen med.

Strikkegudstjenesten er ikke en åpning for at vi fremover skal strikke i hver gudstjeneste, men en temagudstjeneste som har flere mål både når det kommer til felleskap, omsorg, håp og glede.

Menighetsråd, kirkestab og prest håper at mange, med og uten pinner, vil finne veien til Fluberg kirke denne søndagen, og sammen feire til Guds ære. Er det fint vær og ikke for langt å gå kan en også gjøre som Hans Nielsen Hauge, som både gikk og strikket på samme tid.

Fluberg og Søndre Land menighet

Påsketoner i kirken

Velkommen til Hov kirke, onsdag 6. april, kl. 19

Landslaget. Dirigent Tove Lundborg

Trevatn Musikkforening. Dirigent: Roy Myhrvold

Søndre Land Barnegospel (en gruppe)

Søndre Land kirkekor: Dirigent Gerd M Wang

Solister: Lisbeth Snuggerud, Dina Snuggerud Solhaug, Kari Berit Gustafson og Steinar Barstad

Svetlana Starcheusova, orgel

Stein Erik Stavem, trompet

Øystein Wang, flygel

Vi serverer kringle og kaffe.

Gratis inngang - kollekt v/ utgang

Arr: Kirkekoret isamarbeid med Menigheten.

Å BARE VÆRE DER

Det er godt å bare være der – i kirkerommet. Det gir meg en ro og en trygghet som jeg ikke finner i det daglige, sier Marit Amlien, bæssmor, pensjonist og menighetsrådsmedlem, koronatester og vaksinesykepleier med mange engasjement og et stort hjerte.

MARIT AMLIEN

Fall

72 ÅR

2 barn og 5 barnebarn

Sykepleier

Pensjonist

Medlem av Menighetsråd og Fellesråd

Marit forteller at i barndommen gikk hun først på søndagsskolen og etter hvert var hun med i jenteforeningen Blink som var en del av KFUK, da Myhre Nilsen var prest her. Hun reiste på leir på Knattholmen og ble med i Ungdomsforeningen.

-Så dukker noe av dette opp att. Nå har jeg funnet det litt igjen. Jeg føler at det er veldig godt å gå i kirken. Det gir meg en ro og trygghet som jeg ikke finner i det daglige. Det er godt å bare være der. Sitte der. Det gir trygghet på meg sjøl og for meg sjøl.

Og så kan jeg jo være med på det andre og ta del i noe av arbeidet og fellesskapet. Menighetsråd og fellesråd har ansvar for mye jeg ikke har tenkt over, før jeg ble valgt inn. Det har gitt meg mye, også i tida etter at jeg ble igjen alene.

FORBEREDTE OSS SAMMEN

Ja, hvordan har det vært å miste den du har levd hele ditt voksne liv med? Hvordan har du håndtert sorgen?

-Jeg var nok veldig godt forberedt. Jeg hadde egentlig sørget lenge. Harald var syk over lengre tid, og vi skjønte etter hvert hvor det bar. Det gjorde han også. Og når det gikk mot slutten, forberedte vi oss sammen. Han gikk gjennom praktiske ting jeg måtte lære meg, som han alltid hadde tatt seg av.

Vi planla også begravelsen sammen. Han visste hvordan den ville bli. Og det ble en fin begravelse. Nært og godt, sammen med de som betydde noe for oss.

Det var en god og varm sommer da han døde, og jeg fikk mye besøk av venner og familie. Det er veldig viktig å ha et godt nettverk rundt seg, så en ikke blir sittende aleine og synes synd på seg sjøl.

Da var jeg glad jeg hadde unga - og barnebarna. Den yngste er 10 år og den eldste 23 år. De har stilt opp og hjelper meg fortsatt med alt mulig. For det er mye jeg må gjøre for første gang.

VÆRE MER FRAMPÅ

Marit Amlien

Nå har det snart gått to år...

-Fortsatt er det slik at jeg kan føle at Harald er nær meg og sitter ved siden av meg. Samtidig er det vondt å komme hjem til tomt hus om kvelden, etter å ha opplevd noe fint, og han ikke er der. Det vender jeg meg nok aldri til.

Og så er det rart å ikke ha han å planlegge sammen med. Nå må jeg være litt frampå og henge meg på andre. Være litt aktiv sjøl. Ikke være redd for å spørre. Mer enn før.

Jeg er ikke redd for å være aleine, men jeg er blitt mer åpen på å treffe folk nå. Det er jo mange som er blitt aleine. Og det er fint å dele erfaringer, og det er godt å snakke med folk som har opplevd det samme. Det er fortsatt noen tunge stunder. Det er det absolutt. Men nå går det greit i hverdagen.

FRIVILLIGHETENS FELLESSKAP

Koronatida har vært en travel tid for pensjonerte helsearbeidere?

-Ja, vi har fått lov til å bidra både med vaksiner og testing hele denne perioden. Sannheten er vel at kommunene i Norge ikke hadde klart å håndtere denne pandemien uten et stort antall frivillige medarbeidere og pensjonerte sykepleiere og helsearbeidere.

Her i Søndre Land har vi vel vært om lag 15 som har deltatt hver dag vi har hatt vaksinerings, under Frivilligsentralens og Kari-Marie Hammerstads myndige organisering. Jeg tror egentlig det frivillige engasjementet i hvert fall i helsetjenesten har økt under pandemien.

Ingen har sagt nei. Alle har vært positive, og det er jo blitt et fellesskap ut av dette. For meg har det betydning ekstra mye å ha noe meningsfullt å gå til, etter at jeg ble alene.

Og det er ikke bare der du er med. Du har mange roller.

-Ja, jeg er engasjert i Søndre Land Demensforening, der jeg sitter i styret. Demens er en sykdom som utvikler seg over mange år, og som også stiller store krav til de pårørende. For meg er det faglig meningsfullt å få delta i dette.

Og så er jeg med på Frivilligsentralen. Harald var sterkt engasjert der, og hadde dette som en fanesak, derfor er det naturlig for meg å bidra der.

TETT INNPÅ

Du valgte etter hvert å bli sykepleier?

-Først var jeg apotektekniker og arbeidet på apoteket på Raufoss. Seinere ble det legekontoret i Hov. Så utdannet jeg meg til sykepleier i godt voksen alder. Vi var ei hel gruppe her fra Søndre Land som begynte på sykepleien. Jeg var 45 år da jeg var ferdig. Da bar det rett ut i hjemmesykepleien. Det ble 20 kjempefine år.

Det er spesielt å arbeide hjemme hos folk. Da må du godta de du er hos, slik de er. Vi må arbeide mer på deres premisser og på deres hjemmebane. Og vi gjorde mye forskjellig når vi var innom pasientene, ikke bare det som sto på «programmet», men vi ryddet opp, laget mat og skiftet sikringer. Vi kom tett innpå, og fikk møte mennesker i sine rette omgivelser. Det ga et helt annet grunnlag for å gi riktig hjelp og kunne gjøre det som var nødvendig. Det blir annerledes enn når pasientene kommer på legekontoret eller på sykehuset.

KVASS SJÅFØR

Hjemmesykepleien er jo nesten helsevesenets cowboyer – tøffe og modige «lonely riders»?

-Ja, vi reiste jo ut aleine. I begynnelsen i egen bil, uten mobiltelefon. Etter hvert fikk vi kommunale biler med litt mer utstyr i en kasse eller koffert. Men vi var støtt aleine, om vi ikke hadde med oss en student som var i praksis. Dersom vi var redde for det, kunne vi ikke jobbe i hjemmesykepleien.

Vi kom nok noen ganger opp i skremmende situasjoner. Men det gikk bra. Og det var godt å være en voksen dame med erfaringer fra litt av hvert i livet. Det eneste jeg ikke likte var bikkjer – da ringte jeg på forhånd og ba dem

holde dem unna.

Du er kvass til å kjøre bil.....?

-Ja, jeg har vel fått prøve meg på de fleste store og små veger i denne bygda. Og jeg har nok kjørt i alle kriker og kroker på Vestsida og i Fluberg, på alt slags føre. Så jeg var god til å kjøre bil.

Men nå merker jeg at jeg samler opp biler bak meg og må stoppe for å slippe dem forbi. Det var nok aldri aktuelt den tida jeg arbeidet i hjemmesykepleien.

Tekst og foto: Steinar Barstad

PENSJONISTENES FRIVILLIGE INNSATS

En fersk rapport fra NyAnalyse viser at norske pensjonisters frivillige innsats er verdt 29 milliarder kroner for samfunnet i året.

Den formelle innsatsen gjennom organisasjoner, lag og foreninger utgjorde 15.500 årsverk og den uformelle frivillige innsatsen blant annet med hjelp til andre utenfor egen husholdning utgjorde hele 36.200 årsverk i 2019.

Kilde: Pensjonistforbundet

Babysang

Det er tirsdag formiddag når jeg beveger meg stille inn i Hov kirke for ikke å forstyrre den lille gruppen som sitter i en ring foran i kirken.

Fem mødre sitter med hver sin lille baby på fanget, og Magnhild Hesla leder gruppen i sangleker og regler. For ordens skyld: Fedre deltar også. Babyene gynes opp og ned i takt med sangen og ser ut til å slappe av og kose seg. Andre melodiske leker følger, der barnet sitter på fanget. Babyenes opplevelser synes å stå i sentrum, og de løftes nå høyt opp i været. Magnhild tar en tromme, lager rytme og begynner å synge den afrikansk sangen «Sabo Koaya» mens gruppen beveger seg i en liten runddans.

Magnhild Hesla er utdannet musikk-terapeut, og benytter en egen metodikk i de forskjellige aktivitetene hun har lagt opp til.

Nå skal mødre og barn gå inn i en prosesjon fra våpenhuset til tonene fra «Brudemarsj fra Østerdalen». Magnhild får etter hvert lyd i CD-spilleren, og gruppen beveger seg inn i kirkerommet. En høytidelig og fin stemning er det, og samtidig en lekende frihet i det som skjer. Babyene blir lagt ned på turnmattene som befinner seg ved flygelet, og Magnhild setter seg ned og spiller en vakker melodi, der barn og foreldre inviteres til aktiv lytting.

Det slår meg at alt som skjer er på babyenes premisser, der deres opplevelse av lyd, av sang og musikk, av lyset i kirkerommet står i sentrum. Jeg legger merke til Magnhilds aktive blikk mot hver av de små barna. – Ja, blikkontakt er en viktig del av kontakten med babyene, sier hun når programmet er ferdig og gruppen samles til en overdådig lunch med påsmurte brødskeer som de trofaste støttespillerne Marit Nicolaisen og Solveig Grandhagen lenge har forberedt i sakristiet.

Nå har de satt opp et forsyningsbord ved kor-døra, og Solveig leder an i bordverset: «O, du som metter liten fugl, velsign vår mat O Gud». – Det er viktig å se det enkelte barnet, og det er jo helt fantastisk å oppleve kontakten og responsen de gir. Noen av mødrene setter seg ned for å amme og det er rolig og fin stemning.

Flere av mødrene gir uttrykk for at det er fint å møtes til denne aktiviteten. De setter pris på det fine opplegget Magnhild leder, men det sosiale rundt samlingen betyr også mye, i det lyse og store kirkerommet. Babysang er et åpent tilbud til alle barn under ett år i Søndre Land, og samlingene avholdes annenhver tirsdag. 11 i Hov kirke. Babysang har en gruppe på Mesenger. Ta kontakt med Magnhild Hesla, 93 00 91 61.

Øystein Wang

TRO OG LIV – KIRKE OG SAMFUNN

“Menighetsbladet har en spalte der vi inviterer til å skrive egne betraktninger om kirke og samfunn, tro og liv. Denne gangen har vi utfordret prosten vår, Christofer Solbakken.

Folkekirke

Kirken skal ha en praksis og et kroppsspråk som er inviterende og inkluderende, og som på ulike måter viser at kirken av grunnholdning er en folkekirke.

“Assosiasjonsånden” snakket man om på begynnelsen av 1800-tallet. Det ble en trend å organisere seg, eller “assosiere seg”, som det het den gangen.

I Norge oppsto en hel rekke organisasjoner, foreninger, lag og sammenslutninger. Det var ikke den gode sak som ikke fikk sin egen forening. Det kunne være yrkesforeninger og næringsforeninger, ideelle foreninger, for eksempel avholdsbevegelsen og misjonsforeninger, politiske foreninger, kultur, musikk, litteratur, filantropiske foreninger og sosiale klubber. Folk ville organisere seg, og tallet på organisasjoner steg til himmels.

Fortsatt er 48 % av oss medlem i minst to organisasjoner. Bare 20 % av oss er ikke medlem av noen. Kirken er også en organisasjon, og nesten 7 av 10 er medlem her. Er det derfor vi er en folkekirke?

En folkekirke kan gjerne forstås som en kirke som omfatter hele befolkningen. En slik kirke har Den norske kirke alltid vært. Vi har kirkebygg, menigheter, prester, gudstjenester og kirkelige handlinger over hele landet, alle steder det bor folk. Alle innbyggere sokner til én menighet, og når de fleste også er medlemmer, gir det mening å snakke om en folkekirke.

Men hva om flere melder seg ut, om kirkebygg rives og menigheter legges ned, færre går til gudstjenesten og døper sine barn, hva da med folkekirken? Kan en kirke med bare en liten oppslutning i folket fortsatt kalle seg for en folkekirke?

Jeg mener ja! For en folkekirke er først og fremst en holdning, ikke et uttrykk for oppslutning. Folkekirkens grunnholdning fikk vi høre fra englene på Betlehemsmarken julenatt: Vi kommer med en glede for hele folket! Og barnet i krybben omtales som en folkefrelser. Siden evangeliet er til og for alle, må kirken være en folkekirke.

Kirken kan i større eller mindre grad leve i pakt med sin grunnholdning. Jeg er opptatt av at kirken skal ha en praksis og et kroppsspråk som er inviterende og inkluderende, og som på ulike måter viser at kirken av grunnholdning er en folkekirke.

For meg betyr det blant annet at kirken har en oppgave

i lokalsamfunnet. Kirken kan og skal møte mennesker med trøst, håp, medfølelse og glede. Det som angår mennesker, angår kirken. Mitt håp er at kirken kjenner sitt kall og aktivt går inn i sin tid på sitt sted.

Selv om kirken er en organisasjon, bør vi derfor likevel ikke snakke så mye om medlemmer. For kirkens oppgave og oppdrag gjelder hele folket og hele samfunnet, ikke bare de som er medlemmer.

Kirken er en organisasjon. Men det er ikke det viktigste. Kirken må være organisert med strukturer og organer. Men disse er til for et formål, nemlig å virke understøttende slik at kirken kan være nær mennesker med evangeliets nåde og kjærlighetens gjerninger.

Dette gis som en gave til oss alle, enten vi er medlemmer eller ei. Vi som jobber i kirken, må aldri glemme det. Da blir vi i så fall innadvendte og sære. Helt annerledes enn det Jesus var og det Gud har kalt oss til å være.

*Christofer Solbakken,
prost i Hadeland og Land prosti*

Fasteaksjonen – Kirkens Nødhjelp

Årets fasteaksjon: 3. – 5. april 2022

Tirsdag den 5. april går konfirmantene i Søndre Land fra dør til dør, for å samle inn penger til Kirkens Nødhjelp, som i år markerer sitt 75-års jubileum. Håp er det de ønsker å fokusere på ved årets fasteaksjon, og aksjonen har derfor fått tittelen «Håp i en dråpe vann».

Det er krig i Ukraina, hundretusener er på flukt og en alvorlig humanitær krise utvikler seg. Kirkens Nødhjelp med søsterorganisasjoner var raskt på plass med akutt nødhjelp som rent vann, mat, tepper og hygieneartikler til flyktnin-
gene.

Kirkens Nødhjelp utfører arbeid på vegne av kirkene i Norge. Vi skal redde liv og kreve rettferdighet, og vi jobber både med nødhjelp i krisesituasjoner i tillegg til langsiktig arbeid. Pengene som samles inn i fastetiden går til Kirkens Nødhjelps arbeid over hele verden. Dette gir oss mulighet til å raskt mobilisere når kriser oppstår, slik som vi nå gjør for innbyggerne i Ukraina.

Fokuslandet for årets fasteaksjon er også Malawi. Tidligere i år ble landet rammet av flom, og Kirkens Nødhjelp var til stede med krisehjelp. I tillegg jobber vi også med langsiktig bistandsarbeid i landet, blant annet gjennom klimatilpasset jordbruk gjennom vanning via dryppsystemer.

Takk for at du er med! God fasteaksjon!

Ta vel imot våre bøssebærere tirsdag den 5. april!

Min salme

Da jeg fikk utfordringen av Lillian (Magnussen), var min første tanke; hvordan velge ut en salme blandt så mange hundre?

Men svaret gav seg raskt. Det måtte bli salmen «Det hev ei rose sprunge».

Den fører meg tilbake til mine barndomsår på Dokka og til slutten av 50-tallet. Min gode lærerinne fra barneskolen: Synnøve Fossum, startet et jentekor med navnet: Unge Røster. Jeg og min søster Tordis ble korjenter, sammen med mange andre. Vi var så mange som 90 på det meste.

Vi hadde fine uniformer; Blå foldeskjørt, hvite bluser, røde vester og røde båtluer med hvit dusk.

Vi deltok på sangstevner og forskjellige arrangementer. Om sommeren ofte på utesena på Lands Museum, og i kirken, spesielt ved juletider.

Jeg er veldig glad i sang og musikk. Og julesalmer, som oftest handler om glede og forventning, ligger mitt hjerte nærmest.

Og en av de beste er: Det hev ei rose sprunge. Den blir ofte fremført av kjente artister som: Cristel Alsos, Helene Bøksle og «vår egen» Sissel Kyrkjebø.

Edith Sandberg

Min utfordring går til: Ingrid Elisabeth Johansen.

Det hev ei rose sprunge

1:

Det hev ei rose sprunge

Ut av ei rot så grann

Som fedrane hev sunge:

Av Isais rot ho rann

Og var ein blome blid

Midt i den kalde vinter

Ved mørke rridnattstid

2:

Om denne rosa eine

Er sagt Jesajas ord

Maria møy, den reine

Bar rosa til vår jord

Og Herrens miskunnsmakt

Det store under gjorde

Som var i spådom sagt

3:

Guds rose ljuvleg angar

Og skin i jordlivs natt

Når hennar ljøs oss fangar

Ho vert vår beste skatt

Me syng i englelag:

No er det fødd ein Frelsar

Og natti vart til dag

Frelse

Frelse, som på norsk kommer fra det norrøne ordet «fri hals», ble brukt som en betegnelse på slaver som ble satt fri og fikk halsen fri fra lenken som omkranset den. I vår kristne sammenheng snakker vi ofte om frelse som synonymt med «en Jesusklubb som skal til himmelen», altså, at frelsen betyr syndsforlatelse og evig liv med Gud.

Begge disse perspektivene gir hver på sin måte nyttige og sanne beskrivelser av begrepet. Men samtidig er dette også begrensende. For frelse er jo så mye mer, det er liv som seirer over døden, det er helbredelse, det er sannhet som seirer over løgn, og det er restitusjon med Gud og hverandre. Her kommer et annet perspektiv, som utfyller det som er nevnt over.

Frelsesbegrepet

Det greske ordet som blir brukt i Det nye testaments grunntekst, *sozo*, betyr mye mer enn bare frihet fra slaveri og himmelbillett. Dersom vi skal omskrive begrepet *sozo* til norsk, så kan vi si det slik: «Frelse er den livslange prosessen, hvor vi som Guds skapninger blir tilbakeført til vår opprinnelige gudgitte tilstand, som hele mennesker». Dette inkluderer både emosjonell helhet, relasjonell helhet og fysisk helhet – og selvfølgelig åndelig helhet. Gud ble menneske for at mennesket skal få del i guddommelig natur, dvs. at vi skal bli de menneskene vi ble skapt til å være: Guds bilde. Mennesket er ikke fullendt. Heller ikke det øvrige skaperverket. Men inkarnasjonen at Gud ble menneske, og oppstandelsen er avgjørende skritt på veien mot at vi skal bli det. Frelsen er ikke frelse bort fra den skapte virkelighet, men tvert imot en restitusjon og en realisering av Guds skapervilje med det enkelte menneske.

Frelse til helhet

Vi skal frelses **fra** et selvopptatt liv i frykt og egoisme, **til** et fellesskap i takk og tilbedelse der vi lever i Guds tilgivelse og ledelse, **mot** «en ny himmel og ny jord» der de destruktive kreftene er overvunnet. Der vi kan strekke oss etter å søke Gud, gi ham prioritet i våre liv og la hans kjærlighet gjøre det mulig for oss å elske vår neste som oss selv. Denne prosessen startet da Jesus døde på korset for oss, og den avsluttes når vi når frem til det evige livet med Gud. Dette er et håpsbudskap for det enkelte menneske som kjenner på alt som vil dra det ned, og for vår klode som knuges av ødeleggende krefter. Frelsen er forvandling og fullende av alt det skapte. Det ligger i Guds hender, men vi inviteres til å bli med på helingen av jorden og menneskeheten.

Guds plan for oss

Gud skapte oss mennesker i fullstendig relasjon til seg selv, til hverandre og til skaperverket. Syndefallet hvor menneske vendte seg bort ifra Gud, har ødelagt relasjonene både til Gud, hverandre og skaperverket. I frelsen blir dette gjenopprettet. Denne gjenopprettelsesprosessen varer hele livet, hvor vi vokser som mennesker i helhet. Frelsen er gitt oss som gave, gjennom troen på Jesus som er gjort synlig gjennom dåpen og nattverden, og det er basert ene og alene på

Tankefors

Guds nåde. Samtidig, det er vårt ansvar å leve i denne nåden, ta skrittene som er nødvendig på troens vei og velge å leve i Guds nærhet og kjempe mot det som ødelegger våre liv og hverandres liv, og ikke la synden og kalde hjerter prege livene våre. For i det øyeblikket du har en lengsel etter Gud, tror du allerede. Å bli kristen er å vandre med Jesus og slippe Guds kjærlighet inn i hjerte og sinn. Jesus talte om Guds rike som frelsens mål.

Frelsen som prosess

Frelsen er oss gitt i forsoningen på korset, men den blir ikke fullstendig synlig før i forløsningen som skal komme, når Gud skaper en ny himmel og en ny jord. Ifølge Trosbekjennelsen og Fader vår, fullbyrdes det når Guds vilje skjer «på jorden som i himmelen».

I mellomtiden lever vi i denne spenningen mellom forsoning og forløsning – at Guds rike allerede er kommet, men enda ikke fullstendig tilgjengelig. Som kristne trenger vi å lære å leve i dette paradokset og dobbeltheten; allerede - men ikke ennå. Frelsen er på den måten som en arv vi har fått, men som vi også skal få, hvor frelsen er en pågående prosess som viser til noe som har skjedd, noe som skal skje – altså fortid, nåtid og fremtid. Og i denne prosessen blir vi gjort hele som mennesker til det vi er skapt til å være, forløst fra død og forgjengelighet.

Gud ble menneske for at mennesket skulle få del i guddommelig natur.

«Gjør som Gud du også. Bli menneske.»

Bjørn S. Hesla, psykolog
bjorn.s.hesla@outlook.com

Leserne inviteres til å sende synspunkter og kommentarer til teksten via epost.

KONFIRMANTER 2022

HOV KIRKE

Lørdag 21. og Søndag 22. mai

Anna Løken Byrøygard
Lars Markus Hagen
Amalie Fredagsvik Johansen
Amund Hagberg Solum
Henrik Somdalen
Chriscelle Santiago Concepcion
Håkon Vangsjordet

Sabrina Teages Afwerigi
Ingeborg Lysen Bekkelien
Linnea Berg
Sander Gudmundstuen
Selma Frivoll Kyllingstad
Gabriella Amanda Ljungman-Steinsrud
Tuva Elin Kristiansen Pettersen

SKUTE KIRKE

Søndag 22. mai

Andrine Engelsen

FLUBERG KIRKE

Lørdag 29. mai

Margrethe Meringdal Bull
Benjamin Engeli
Julie Fredriksen-Skogli
Ingrid Johanne Hagen
Emma Wiker Hansen
Dina Margrethe Rom Haugerud
Eline Haugom Maka
Lene Alexandra Høfflin Hovdelien
Kim Robin Johansen-Tøftum
André Nettum Juterud
Edda Moen Jøranli
Torfinn Narmo
Lucas Chinsongkram Nordmo
Martin Walle Nygård
Kristine Nybakke Svenstad
Martine Hagen Øverby
Aleksander Øyen

ENGER KIRKE

Søndag 29. mai kl. 11

Noah Aleksander Bakken Hesla
Håvard Knutsen
Madikken Løvlien Sagbakken
Ragnhild Gifstad Sagbakken
Anna Tronrud

LANDÅSBYGDA KIRKE

Søndag 5. juni kl. 11.

John Eskil Kolsrud
Kaja Sofie Olsen Skogstad
Madicken Sandsengen

SLEKTERS GANG

HOV OG ENGER

Døpte:

Ulrik Perstuen
Elsa Uttisrud Stabekk

Døde:

Harry Eilif Bratvold
Gullborg Steina
Kåre Nilsen (gravlagt på Gjøvik gravlund)
Willy Ragnar Vaslien
Bjørn Harald Engevd
Aud Storsveen
Oddmund Wiklund
Jorunn Synnøve Hagen
Rigmor Helene Johansen
Jon Karsten Fredrikstad
Nina Moberg
Else Wold
Jorunn Fossøy
Hans Kristian Rønningen
Villy Hagen
Ida Marie Sand

FLUBERG OG LANDÅSBYGDA

Døde:

Jan Erik Nilsen (gravlagt Tørdal i Drangedal)
Solveig Fuglerud
Ingve Arnor Hestås
Annelise Fretheim
Per Otto Strandlien
Ingrid Brenden
Arild Raaum

SKUTE

Døde:

Berit Forseth
Leif Magne Bredviken
Helge Stenslette

Ola Viker-seminar -lørdag 23. april kl.18

Knut Vollebæk og Hans Olav Brenner er initiativtagere til seminaret, i samarbeid med Folkeakademiet i Søndre Land.

Den 20. februar 2022 var det 50 år siden forfatteren Ola Viker døde. Det planlagte Ola Viker-seminaret på denne dagen måtte utsettes, pga. pandemien.

Lørdag 23. april kl. 18 inviterer Folkeakademiet igjen til et spennende Ola Viker-seminar på det nye Hovli-tunet. (Trevantna).

Hans Olav Brenner, Knut Vollebæk og Steingrímur Njálsson vil delta med innledninger under seminaret, sammen med sogneprest Øystein Wang og Kirsten Viker Lunde (datter av forfatteren). Det blir muligheter for spørsmål og samtale, med servering av kaffe og kaker. Seminaret koster kr. 100,- (Kr. 50,- for medlemmer av Folkeakademiet), og det er ingen påmelding. Vel møtt til en spennende april-kveld i Hov!

Ola Viker og Ola Viker Lunde, sammen i Hov!

- Morfar døde to måneder før jeg ble født så jeg traff ham dessverre aldri, men jeg hørte jo veldig mye om ham i oppveksten.

Dette forteller Ola Viker Lunde, et av Ola Vikers barnebarn, .Ola er utdannet prest og har vært sogneprest i Lunner i mange år. I 2017 flyttet han til Hov, sammen med kona Hilde og datteren Marianne. Han arbeider nå som institusjonsprest på Riisby (Nordre og Søndre). -Etterhvert fikk jeg også se og lese bøkene han har skrevet og jeg er jo stolt av det han har gjort. Noe av det jeg hørte av mormor var at han elsket å fortelle om møtene i forfatterforeningen og om forfattere som Arnulf Øverland og Aksel Sandemose. Men min mormor likte ikke at han snakket for mye om det. De to var forøvrig begge veldig musikkinteresserte, og når morfar Ola spilte fiolin, akkompagnerte mormor på piano.

Ser du likhetstrekkene mellom forfatteren Ola Viker og barnebarnet Ola Viker Lunde ? Ola er bosatt i Hov. Han synes det er hyggelig at morfarens forfatterskap får oppmerksomhet- og ser fram til seminaret.

Til venstre: Søndre Land folkebibliotek har laget en utstilling i forbindelse med markeringen av 50-årsdagen for Ola Vikers død, og seminaret den 23. april.

Tekst og foto: Øystein Wang

Konsert med Thomas Brøndbo i Hov kirke Man. 25. april kl 19.

Mandag 25 april besøker artisten Thomas Brøndbo Hov kirke og avholder konsert der.

Thomas Brøndbo startet sin karriere i barndommen, da han var i noen av storebrøren Eskil Brøndbo sine band. I 1994 deltok han på D.D.E.-platen Rai 2 som ble utgitt samme år. I 1995 dannet han et nytt band med broren Eskil. Bandet fikk navnet Sex Gale Menn. Dette bandet ga ut en plate i 1999, men ble oppløst i 2002. I 2006 startet han som soloartist, og han ga ut EP-en Thomas Brøndbo. I 2007 deltok han i Lyden av lørdag, hvor hans trener var Jørn Hoel. Brøndbo endte på annen plass, mens vinneren ble Ida Jenshus fra Steinkjer.

I september 2008 kom hans debutalbum Du sa æ va en drøm, som solgte 8 000 eksemplarer. Albumet inneholder blant annet Åge Aleksandersens klassiker «Skin Sola» og Terje Tyslands «Klokker'n». I den første delfinalen i MGP i 2009, som ble holdt i Kongsvinger på hans 35-årsdag den 24. januar, deltok han med låta «Det vart en storm», skrevet av Svein Gundersen og Rolf Møkkelbost. Låta kom til finalen, men nådde ikke gullfinalen. (Fra Wikipedia)

Konsert i Hov kirke mandag 25. april kl 1900.
Billetter selges i døra, betales helst med VIPPS.
Kr. 300,-.

BETRAKTNINGER FRA BUTRÅPPA

av Hans Ludvig
Fredheim

I aller siste songen

Det heng ei jakke på ein stol,
har hengt der lenge no,
slik du den gongen hengde ho
den aller siste gongen.

Det syng ei vise i eit hus,
der heng ein tone att
som minner om ho eg har hatt
for aller siste gongen.

Men om du ikkje er her no,
og om eg deg har mist,
så er du med meg heilt til sist
i aller siste songen.

Hans Ludvig Fredheim

Andreas Halmrast – Visesanger og bonde

Musikervennen Odd Børretzen sa en gang til Andreas Halmrast: «Du må velge enten å være bonde eller aktiv musiker. Det går ikke å drive med begge deler samtidig». Etter stor suksess som dikter og visesanger på 70-tallet, valgte han å bli bonde på Halmrast. De siste årene har han kommet tilbake som visekunstner. Nå er han aktuell med den nye plata «Uslipt jord» i musikalsk samarbeid med musikerne Haldor Røyne og Mattis Myrland.

Andreas forteller at det var farmor Gudrun og farfar Andreas som stimulerte han til å stå fram og framføre sanger og dikt. Farmor var pianist og farfar trakterte fele og var komponist. Det var derfor ofte musikalske aktiviteter i huset hvor de bodde. Når besteforeldrene hadde gjester på besøk, oppfordret de Andreas til å framføre kjente dikt eller viser, etter hvert også med sjølskrevne viser, som farfaren hadde tonesatt.

Vår lokale Cohen

De første visene han skreiv, var protestsanger. Han reagerte sterkt på sanger med overfladiske tekster som blei framført i radio f eks under Melodi Grand Prix. Etter hans mening burde gode tekster handle om «de nære ting» og det daglige livet til innbyggerne i landet vårt. Samtidig var han sterkt imot stormaktenes opprustning, og det blei det viser av. I stil og form likte han Alf Cranner og av utenlandske visesangere Bob Dylan og Leonard Cohen. Han sang ofte deres sanger.

Da den store norske visebølgen starta på midten av 1960-tallet og fortsatte utover på hele 1970-tallet, blei Andreas inspirert av tekster og melodier i mange av visebøkene som blei utgitt. Sjølv begynte han da å skrive på nynorsk. Temaene knyttet seg til natur-mangfoldet og om livet og utfordringene i bygde-Norge.

Prøysenprisen

Visene hans hadde enkelt, lettforståelig innhold og enkel melodisetting og ble framført med eget akkompagnement på gitar. Og nå ble Andreas stadig invitert til å komme og delta på festivaler rundt om i landet fra

Mandal i sør til Sulitjelma og Kirkenes i nord. Festivaldeltakelser økte på etter at han i 1974 deltok i viseprogram på NRK radio, og i ni-timen på morgenen, i TV-programmer om «Ut i naturen» og i folkemusikk-program på TV ledet av Sven Nyhus. Han blei derfor en synlig kulturformidler i det norske mediebildet.

På midten av 1970-tallet var Erik Bye en populær programleder for lørdagsunderholdningen på NRK TV. Der deltok Andreas, og under et slikt lørdagsprogram fikk Søndre Lands dikter og sanger utdelt Prøysenprisen. På hedersbevisningen står det at «prisen kan gis for en fremragende innsats innen musikk, visekunst eller diktning.»

I 1975 ga Andreas ut sin første plate, «Gamp å svette, snus å høge skratt». Som tittelen antyder omhandler den plata de moment han har vært opptatt av: livet på en gård i nærkontakt med dyra og naturen. Traktoren og motorsaga er også behørig behandlet, samt slitsomme dager til skogs. Raumerra er en viktig samarbeidspartner «når en sku te skøgs etter vinterved». Tekstene fra debutplata har også blitt utgitt i skriftlig form på Samlaget som visebok.

Amerika

I 1970 og 1973 besøkte Andreas slektninger i South Dakota i USA. Der tok han seg jobb som gårdskar på flere farmar. Det var stort arbeidstempo og lite tid til dyreomsorg og -velferd. De erfaringer han gjorde seg som gårds-

kar på farmer «over there», blei avgjørende for hvilke tanker han gjorde seg om bondeyrket og driftsmåten han ville gjennomføre på Søndre Halmrast, når han en dag tok over. Det var nemlig bonde han hadde bestemt seg for å være, men då på sitt vis!

Andreas gifta seg i 1975 med Helene Øveraasen, og året etter tok ekteparet over gårdsdrifta på Søndre Halmrast, først som forpaktere, men i 1982 som eiere. Næringsgrunnlaget var de første årene basert på sauehold, korn- og skogsdrift. I 1980 starta ekteparet opp med å bygge opp en besetning av kyr av rasen Charolais. De kjøpte inn to kyr og en okse, og etter hvert som de fikk kalver økte gradvis bestanden til 40 kyr. En lang periode dreiv familien på med salg av kjøtt og livdyr av denne rasen.

Livet som bonde

Andreas uttrykker at han har opplevd sine beste år i livet ved å være bonde. Men arbeidsmengden på gården er altoppslukende. Derved har all energi gått til gårdsdrifta. I en lang periode har tekstskriving og kreativt musikalsk arbeid derfor vært nesten fraværende. Odd Børretzens utsagn om at det ikke gikk an å være bonde og musiker samtidig har Andreas erfart, etter at han og kona tok over gården for fullt.

Skogsarbeidet fra november fram til påske hvert år har vært gode stunder i årssyklusen. Han trekker fram det trivelige samværet han har hatt til skogs sammen med andre tømmerhoggere. Under kvilestundene i skogskoia har han lært mye av andre, og de har gitt han en god innfallsvinkel til den praktiske skogsdrifta. Særlig verdsetter Andreas sin dyktige driftskar, Ragnar Nybakke. Han kjente gårdsdrifta og bygdas historie, og det han kunne, formidla han på en svært interessant måte. Kaffedrikkinga og mannfolkpraten i koia var godt å oppleve. «Det var ei herlig tid!», understreker Andreas.

Lokalt musikk samarbeid

Da Andreas blei pensjonist og overdro gårdsdrifta til sønnen Per, våkna den gamle viseskriveren, og hans skrive- og kreativitet fikk utfolde seg igjen. Gradvis kom han fram med nye viser. Det var noen av disse flotte låtene som traff Haldor Røyne og Mattis Myrland da de hørte Andreas synge under en konsert i Hov kirke. De følte at han satt på en visesangskatt som burde nå ut til et større

publikum.

Samarbeidet tok til i 2014. Det foregikk til å begynne med på «Herredsskogmesterens kontor» i Mattis' hus. Her prøvde de sammen å lage gode lydbilder som passa til nye tekster fra Andreas' hånd. Her gjorde de også lydopptak og la på toner fra fleire instrument enn gitarspillinga til Andreas. Gamle og nye musikervenner blei også invitert inn i samarbeidet. På albumet «Hemmat Tel Deg» bidro Sigmund Groven, Jon Balke, Ellen Andrea Wang, Ketil Bjørnstad, Gjermund Larsen m.fl.

Søndre Land-trioens samarbeid har ført til fleire plateutgivelser og konserter. Etter hvert plateslipp har musikken blitt spilt på NRK radio, og noen viser har blitt brukt i TV-sendinger. Det har blitt følgende utgivelser:

I 2014: Singelen «Ei Vinternatt Innunder Jul»

I 2016: Albumet «Hemmat Tel Deg»

I 2017: Singelen «Prat»

I 2021: Musikkvideoen «Januar»

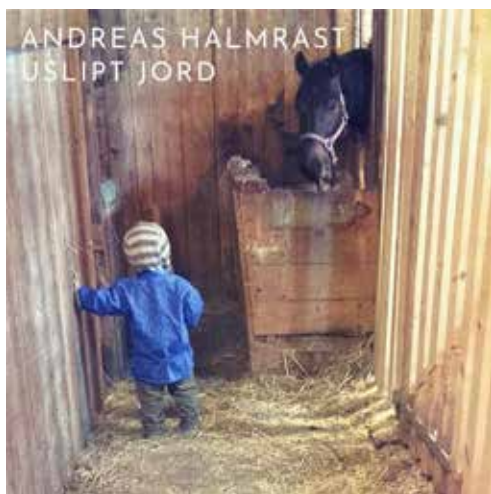
I 2022: Albumet «Uslipt Jord»

Ved fleire av plateslippene har Andreas med venner spilt konserter i Hov, på Vestsida, i Lausgarda, på Gjøvik og i Oslo.

Tekst og bilder: Mikal Myrland

Sorgen og gleden vandrer til hope

MENIGHETSBLADET ANMELDER

ANDREAS HALMRAST: Uslipt jord

Mattis Myrland, Haldor Røyne,
Jo Berger Myhre, Mads Johansen
Herredsskogmesterens Kontor
2021 SKOG007

*«Je gir meg tel deg
velsignede du
som bygger av ømhet
en stega
ei bru
imellom vår verden
og en himmel av fred
der trøtte og slitne
kan setta seg ned»*

synger Andreas Halmrast i ei sangperle han kaller *Svevn*. Det er ei vise som ganske sikkert blir stående etter denne siste plata han har utgitt sammen med Mattis Myrland og Haldor Røyne. Jeg vil ikke bli forundret om den dukker opp i ulike visebøker, slik Andreas sine tidlige viser fant vei til sangbøker i hele Norden. Denne kunne til og med godt fått plass i salmeboka.

Nå er det en livserfaren dikter og sanger som møter oss med sterke tekster om selvooplevd sorg og vemod, som likevel har øyeblikk av glede og lykke i seg. Det samme budskapet som vi finner i en annen gammel salme om at «Sorgen og gleden de vandrer til hope». Og i duett med

Mattis Myrland på Min vesle fugl, synger de håpet fram, trass i alt: «Det går nok læll!»

Stemningen på plata er melankolsk og mollstemt, men avbrutt av ei morsom historie om Ola, der mye går på skakke - og ei mer rebelsk protestvise med sterkt miljøengasjement i *Moder jord*.

Han bruker nære bilder fra hverdagen som får universell og verdensvid betydning. I «Snøkønn i lufta» blir engler med fred satt i kontrast til mistrøstige forhold i et krigsherjet Syria, og solidariteten er sterk i sangen til Sioux-indianernes kamp mot en oljerørledning gjennom deres områder i Dakota.

Så er vi tilbake til «tida som renn», elva som flyt forbi, fuglereiret i tuntreet, stallen der to unger hjelper til og til slutt støvsuging, som det faktisk går an å lage poesi av.

Mattis Myrland og Haldor Røyne sine enkle og lekre arrangement og glitrende akkompagnement på gitarer, munnspill, mandolin, bass og synth løfter Andreas Halmrast fram som den særegne visekunstneren han er.

Det eneste jeg har å innvende, er at de sterke tekstene burde fulgt med i trykt versjon i coveret. Plata fikk jeg for øvrig kjøpt på Randsfjord Handel i Hov.

Steinar Barstad

Verdens beste cookies?

Amerikanske kjeks. Sprø på utsiden, deilig seige inni. Det perfekte følge til en porsjon iskrem etter middagen, eller med en kopp kaffe når godstolen inntas til kvelds. Eller iskald melk! Ingenting slår det.

Kakene skal bare stekes så vidt lysebrune, så de forblir litt myke. Står de lite grann for lenge, blir de sprø. Farlig gode er de uansett!

Oppskrift

200 g margarin,

225 g sukker,

200 g brunt sukker.

2 egg,

400 g mel,

1 ts natron,

1 ts bakepulver,

2 ts vaniljesukker,

½ ts salt.

2 plater kokesjokolade, gjerne både mørk og lys.

Romtemperert margarin og sukker røres mykt. Tilsett eggene og rør godt sammen.

Ha i det tørre. Bruk ei sleiv eller hendene for å blande alt til en deig. Hakk sjokoladen og rør den godt inn.

Deigen kan formes og stekes med en gang (Trill kuler, klem litt flate og sett på plate med bakepapir.). Eller du kan forme ruller og sette i en boks i fryseren. Da kan du lett skjære noen skiver og steke når du vil, så har du lune, ferske kjeks å by eventuelle gjester på.

Stekes på 190 grader ca midt i ovnen (eller hakket høyere enn midten).

Pass godt på! Cookies er søte og går svært fort fra "for lite" til "for mye" stekt. De skal være svært myke når de tas ut av ovnen, og stivner mens de kjølnes på rist.

Smaker fantastisk!

Runa Bjone

Bestemors englevakt

Bestemor og bestefar var "personlig kristne". Bestemor var klar og tydelig, og sto fjellstøtt i troen. Det var et valg man tok, sa hun. I mange år holdt hun både søndagsskole og misjonsmøter hjemme i stua.

Vi pleide å besøke dem i Aurdal nesten hver helg gjennom hele oppveksten. "Vi" var mamma og pappa, de to brødrene mine og jeg, katten og et par små hunder. Dyrene ble helt sprø av lykke hver gang de forsto at vi skulle dit. Og det spilte ingen rolle om mamma sa "til bestemor", "til Valdres" eller "til Aurdal". Bikkjene hvinte øyeblikkelig henrykt, spant rundt og stilte seg ved døra, klare som egg. (Stikk motsatt reaksjon var det når de skulle til dyrlegen. Samme hvordan mamma omskrev det, føyk de sporenstreks innunder nærmeste sofa.)

På Haugtun hadde bestefar i yngre dager plantet en mengde epletrær. Hver høst plukket vi Haugmannepler i kassevis, som vi laget mos av når vi kom hjem.

Bestemor hadde stor kjøkkenhage. I hennes tid var det knapp økonomi, og hun var god til å nytte de ressursene som fantes. Likevel hadde hun og bestefar alltid råd til å ha hvert sitt fjernadoptivbarn, som de holdt med mat og skolegang til de klarte seg selv. Det ble mange av dem opp gjennom årene.

Av og til fikk jeg reise til bestemor og bestefar ei helg alene. Da dro jeg med buss fra Dokka, og bestefar tok imot på holdeplassen.

Jeg var inderlig glad i bestefar. Han var trygg og rolig, om han ikke sa så mye. Han hadde verksted i kjelleren og atelier i det gamle hønsehuset i fjøset. Noen ganger skrev han vakre dikt. Verkstedet lignet på det i bøkene om "Gubben og katten", det inneholdt ALT! Og det var nok bare bestefar i hele verden som visste hva de forskjellige tingene var og hva de skulle brukes til. I atelieret var det adgang forbudt for barn. Men det hendte vi snek oss inn og kikket. Der var fargepulver og tuber, glass med terpentiner, linolje og pensler i bløt, og det luktet spennende og rart. Maleriene hans var som regel av landskap med hus, bestefar var pensjonert byggmester.

Han hadde verdens snilleste, gamle arbeidshender, og

et fang det gikk an å krølle seg opp i når han satt og hørte på radio. Bestemor likte også det fanget. Hver morgen, litt før åtte, satte hun seg i fanget til bestefar, foldet hendene sammen med hans, og så hørte de på morgenandakten sammen. Da måtte jeg sitte musestille i den andre stolen og ikke lee meg før den var over. Det var eviglange minutter for en utålmodig, liten unge.

Søndag formiddag spaserte vi til kirka. Bestemor med kåpe og hatt. I kirka var det fullt av (i mine øyne) eldre folk. Organisten seigdro i snirklete salmer, toneleiet var så høyt at damene, inkludert bestemor, hørtes ut som mygg i motvind.

Ellers var det mye som ikke var lov på søndager. Ikke skulle man sy eller brodere, og ikke gjøre noe annet som lignet på arbeid. Det eneste som var lov, var i grunnen å tegne, lese og gå på tur.

Da gikk jeg gjerne opp på loftet, den bratte, svingete trappa opp fra annen etasje. Der oppe var det småskumle krinkelkroker med klær, kasser og diverse, men også et spennende lager med ungjentebøker etter tante Kristi. Jeg elsket dem. "Pikebøker" utgitt under krigsårene og like etter. Det var en skatt, og ga noen timers eventyr.

Bestemor sang ofte med oss ungene, gjerne fra sangboka til Margrete Munthe. Det var oppbyggelige, oppdragende sanger. Og salmer. Jeg husker brokker fra "jeg går i fare hvor jeg går", og tenkte at det var da voldsomt! (Nå etter at jeg har blitt bestemor sjøl, tenker jeg at hun hadde rett. Man kan få istapper i hodet, bli overkjørt, rammet av sykdom og uhell, sånn i det hele tatt.) Men over det hele lå en stor trygghet i bestemors til-

værelse. Hun ba, og så la hun alt i hendene på Vårherre.

- Jeg ber for hver enkelt av dere hver dag, sa hun. Om at dere må være beskyttet og ha englevakt. Englevakten fascinerte meg. Det å ha sin helt egen engel som var med overalt og passet på når ting ble skumle, det kjentes trygt og godt. Kanskje ekstra mye siden jeg egentlig var ei pingle og redd for ganske mye. (Men ikke søren om jeg viste det!) Når jeg var ute om kvelden og skulle hjem i mørket, hendte det at jeg innbilte meg farligheter og frøs på ryggen. Da tenkte jeg på englevakten til bestemor. Det var som å få ei varm kappe lagt over skuldrene.

Bestemor og bestefar ble gamle etter hvert, og forlot denne verden. Men jeg kjente at englevakten var der fremdeles. Dessuten overtok nok mamma dette med å be for oss alle. Og det var da ganske håndgripelig til tider. En gang gikk jeg hjemmefra og opp til stallen jeg lånte i Østsinni for å ta kveldsstellet. Det var blitt svært sent og alle hus lå mørke. Jeg skulle til å gå opp den bratte skråningen og ta snarvegen gjennom et lite skogholt for å komme opp på Østsinnilinna, slik jeg gjorde hver dag, tre ganger om dagen. Men jeg kom ikke ut av den brøyta vegen jeg gikk på, og opp stien! Det var som å gå mot en glassvegg. Forbauset prøvde jeg igjen. Og igjen. Men nei. I villrede ble jeg stående. Var jeg blitt mørkredd, eller? I all fredens... Enda en gang forsøkte jeg å gå dit, men nei. Beina gikk bare ikke. Villsint på meg sjøl trampet jeg over tunet til Rognhaugen i stedet. Der var det utelys og brøyta veg, men privat gårdsplass.

Men så, idet jeg gikk forbi der som stien kom opp på bilvegen, hvor jeg egentlig skulle gått, skjedde det noe. En person brøt ut i en høy, skrallende vannviddslatter og satte utover vegen der jeg hadde stått og stampet like før, i en avsindig fart. Jeg hørte ham løpe nedover som en gal, mens han lo hele vegen. Det var som en scene fra en skrekfilm. Jeg har aldri vært så redd i hele mitt liv. Der hadde han altså stått og lurt inne blant trærne på stien og ventet i mørket... Det var et ganske tungt stoffmiljø på Dokka, og i ettertid har jeg tenkt at det måtte ha vært en som var rusa på noe. Uansett sendte jeg en takk oppover, for den der ville ikke ha vært god å komme ut for.

En annen gang var det mamma. Hun var på veg hjem etter et besøk hos oss ute på vestsida. Like etter at hun hadde passert Flubergbrua og Vestvang, fikk hun en brå innskytelse, vrent bilen av vegen og inn på en privat oppkjørsel mot et hus. Der ble hun sittende og lure på hva som egentlig skjedde?! I samme øyeblikk snur hun hodet tilbake, der kommer en diger trailer i vill fart, på feil side av vegen, og dunderer forbi. - Den gangen hadde jeg englevakt, erklærte mamma etterpå. Hvis den bilen hadde truffet min, ville jeg ikke hatt en sjanse.

Det har vært andre hendelser også. Rare episoder der ting bare har lagt seg til rette, eller der det tydelig har vært andre inne og styrt unna noe som kunne blitt en katastrofe.

Som da morfar, gammel og stri som han var, lesset på seg en altfor tung ryggsekk da vi skulle på hytta, ravet bakover på stien og falt med hodet mot noen stygge steiner. - Det så ut som om noen tok imot bakhodet hans og la det varsomt ned mellom to steinblokker, fortalte mamma senere. - Han slo seg ikke, engang.

Eller da jeg en sen kveld på hjemveg etter et møte uten å tenke over det saknet farten til under 30. Kastet et forundret blick på speedometeret, - og i det samme kom en diger elg over veien noen meter lenger framme.

Mamma har vandret videre. Så nå er det meg som ber om englevakt, både for oss sjøl og de som kommer etter oss.

*Tekst: Runa Bjone.
Foto fra en reportasje i ukebladet Familien.*

Invitasjon til Brudeparkveld

Torsdag 28. april kl. 18 i Hov kirke.

Kirken i Søndre Land ønsker alle kommende brudepar til lykke med beslutningen om ekteskap og vigsel. Dere som nå planlegger bryllup har en spennende tid foran dere hvor det kan gå med mange timer på å planlegge den store dagen. Vi i kirken gleder oss sammen med dere, og ønsker å bidra til en fin og minnerik dag som dere kan se tilbake på med glede og takknemlighet. Vi ønsker derfor vel møtt til en kveld i kjærlighetens tegn hvor vi informerer, og svarer på spørsmål, knyttet til vielsen i kirken.

Prestene vil fortelle om seremonien, kantorene vil spille utdrag fra både bryllupsmarsjer- og salmer. For å komme i skikkelig stemning vil det bli både solosang, pyntet kirke og selvsagt bryllupskake til kaffen.

Hvem er denne kvelden for?

Dette er en kveld for alle som ønsker å gi hverandre sitt ja i kirken. Både de som har bestemt dato og kirke, enda ikke har valgt dato eller ikke helt bestemt seg for hvor de skal gi hverandre sitt ja. Par som tidligere har inngått borgerlig ekteskap, men som ønsker en kirkelig forbønns-handling er også vel møtt. Det samme er alle som ønsker å fornye sitt ekteskapsløfte.

Hvem kan gifte seg i kirken?

Kjærligheten fortjener en feiring. Kirken i Søndre Land ønsker alle brudepar velkommen til kirken for deres store dag. Uansett kjønn, legning, om dere er unge eller gamle, nyforelsket eller har vært sammen lenge – er dere velkomne til kirken for å gi hverandre deres løfte om et liv sammen. Eneste krav er at en av brudefolkene er medlem i Den norske kirke.

Hvorfor gifte seg i kirken?

Bryllup i kirken setter kjærligheten inn i en større sammenheng. Gud som har skapt oss i sitt bilde har gitt oss kjærligheten og evnen til å elske. Ekteskapet er Guds gode gave til oss mennesker. Feiringen av brudeparets kjærlighet for hverandre skjer foran Gud, slekt og venner. I et vakkert kirkerom, med musikk, en personlig tale og ord som berører gir brudeparet hverandre sitt løfte om å elske og ære hverandre. Brudeparet blir bedt for – for ekteskapet og fremtiden, og presten ber om Guds velsignelse over ekteskapsløftet.

Kan brudeparet sette sitt eget preg på vielsen?

I kirken følger vi en fast liturgi som også er rammen for seremonien. Denne bestemmer rekkefølgen, hvilke ord som blir sagt og har forslag til bibeltekster og bønner.

Men, brudeparet kan absolutt være med å sette sitt personlige preg på seremonien, og venner og familie kan bidra både med lesing av bibeltekster, musikkinnslag og/eller lystenning. Dere kan velge sanger og tekster som

betyr noe for dere og mye mer – det er mange muligheter for å sette deres personlige prek på kirkebryllupet.

Før vielsen har hvert par en samtale med presten som skal vie dem. I samtalen blir par og prest bedre kjent, og sammen former de også seremonien i kirken.

Kirken feirer med, i ære og glede.

For alle i kirken er det stor å få være med å feire at to som elsker gir hverandre sitt løfte til et liv sammen. De siste to årene med pandemi og nedstengninger har ført til at mange brudepar har valgt å utsette sin vielse med tanke på den usikkerhet det har vært både når det kommer til antall som kan samles både i kirke, og til fest. Når samfunnet nå har åpnet står også vi som kirke med åpne armer og tar vel imot alle som ønsker å gi hverandre sitt ja.

Alle som ønsker å gi hverandre et løfte om et liv sammen er velkommen til brudeparkveld i Hov kirke torsdag 28. April kl. 18.

En kveld hvor prester og kantorer vil informere om det som skal skje i kirken. Inn- og utgangsmusikk, salmer, solosang, tekster, kirkeverter, brudepiker og brudesvenner, forlovere, program eller salmebok, pynting av kirken, fotografering, tale, vigselssamtale og mer til. Med tanke på planlegging og bevertning er det fint om alle som ønsker å delta kan melde seg på ved å ringe til vår menighetssekretær på telefon 61 12 66 70, (man.-tors. 10-14) eller mail: post.kirken@sondre-land.kommune.no

Kirken i Søndre Land

Vikar med mange nådegaver

1. november 2021 fikk vi endelig tilsatt vikar for trosopplærer. Etter nærmere ett år uten fast vikar var det stor glede i menighet og stab da Therese Mayer Baines kom med på laget.

Therese er en vikar med mange nådegaver. Hun er en trygg og god voksenperson som med sin bakgrunn som sosionom har arbeidet mye for – og med mennesker.

Fra Therese kom til Søndre Land har hun vært en aktiv del av våre menigheter. Hun har bidratt som kirkevert, tekstleser og klokke. Før ansettelsen bidro hun også til at vi for første gang i Søndre Land kunne feire Førsteklasses gudstjeneste for seksåringene. Lys Våken første helgen i advent ble også en stor suksess blant annet takket være Therese.

Diakonistudiet hun nå gjennomfører gjør at Therese kan fylle mange og viktige oppgaver. Hun har vært medliturg i gudstjenester, og julaften 2021 ledet hun gudstjenesten i Landåsbygda kirke. I møte med nye oppgaver forbereder hun seg godt, ber om hjelp og viser seg tilliten verdig.

I tillegg til at Therese er erfaren, trygg og god er hun også samarbeidsvillig og ivrer etter å lære nye ting. I møte med Therese merker en raskt at hennes omsorg for andre er stor, og ekte. I arbeidet med barn og ungdom synes det godt at hun har mange ungdommelige sider.

Vi er utrolig glad for at Therese er en del av alle våre menigheter, og nå også kollega i kirkens stab, og ønsker henne

Guds rike velsignelse over tjenesten hun gjør for vår kirke. For at leserne av Menighetsbladet skal kunne bli mer kjent med henne har vi utfordret Therese til å gi en liten presentasjon av seg selv. Selv om hun ikke er den som liker å prate mest om seg selv, har hun som hun pleier gjøre, tatt utfordringen på strak arm.

Vivian Fleischer Nyborg

Søkte meningen med livet og fant veien tilbake til Jesus Kristus

Jeg er en godt voksen kvinne fra Bergen. Jeg har tre voksne barn som bor litt spredt rundt omkring i landet. De kommer gjerne på besøk til meg og mannen min på Fluberg, hvor vi bor på et lite småbruk fra 1856 som både har stabbur og en liten låve.

Egentlig har jeg vel alltid vært kristen, men har vekslet litt fram og tilbake om troen min. For 15 år siden var jeg på leting etter meningen med livet, og fant veien tilbake til Jesus Kristus. Det skjedde blant annet ved å lese Bibelen, Guds ord.

For meg falt det seg naturlig å begynne på masterstudiet i diakoni. Jeg tar studiet på deltid, startet i 2019 og vil være ferdig våren 2023. Etter endt studie vil jeg kunne vigsles til diakon. En diakon jobber med diakoni, som er kirkens omsorgstjeneste hvor evangeliet uttrykkes i handling gjennom et inkluderende fellesskap, nestekjærlighet, kamp for rettferdighet og vern om skaperverket. Når det snakkes om kirkens diakonale arbeid, så er det dette det handler om.

Siden 1. november har jeg jobbet som vikar for trosopplærer for Kirken i Søndre Land. I stillingen er hovedvekten

av arbeidet lagt på trosopplæring for barn og unge fra 0 – 18 år. I stillingen har jeg blitt bedre kjent med konfirmantene, en gjeng jeg opplever som veldig flinke, og gode. Jeg ser frem til å bli bedre kjent med dem, og få delta sammen med prestene og konfirmantene på ulike aktiviteter.

Studiet i diakoni, og virket jeg nå har fått i kirken, er en utrolig spennende reise som har gitt meg gode medstudenter og kolleger.

Å bo på et lite sted som Søndre Land gjør at man blir godt kjent med andre. På butikken møter jeg alltid kjente, og det liker jeg godt. Jeg opplever at jeg har fått en tilhørighet i et godt fellesskap som har ført til at jeg føler meg hjemme. Mitt ønske er å gjøre det beste jeg kan for det fellesskapet som jeg er så heldig å ha fått tilhørighet til.

Therese Mayer Baines

Påskefeiring i solidaritet og bønn for Ukraina

«Ettårsdagen for nedstengningen av samfunnet er nylig passert: Torsdag 12. mars 2020 ble en uforståelig dag! Vi feirer igjen påske. Men ingen av oss hadde vel trodd at våren og påsken 2021 også skulle bli berørt av koronarestriksjoner og fortsatt sterke begrensninger i sosiale aktiviteter». Dette skrev vi i fjorårets påskenummer av Menighetsbladet. Innledningen til årets påskefeiring er om mulig enda mer alvorlig enn pandemien

Ingen av oss er uberørt etter å ha vært vitne til Russlands uforståelige invasjon av nabolandet Ukraina, et angrep på et «broderfolk» mot mennesker som er så innvevd i hverandres liv og historie. Hvordan er det mulig? Etter fire ukers krigshandlinger er det fortsatt vanskelig å ta inn over seg det som er skjedd. Selv om krigen og konflikten vil begrenses til kamper i Ukraina, er konsekvensene ute av vår fatteevne, med menneskeliv som går tapt, materielle ødeleggelser og en flyktningebølge Europa ikke har sett maken til. Men uroen og bekymringen går naturlig nok enda dypere og aktualiserer tanken om en tredje verdenskrig og bruk av atomvåpen. En mer tung og urovekkende innledning til årets påskefeiring kunne vi ikke få. Hva kan vi bidra med?

Kirkens oppgave

«Den dramatiske utviklingen i Ukraina har ført til fortvilelse, frykt og dyp bekymring over hele Europa. Nå er det tid for forbønn og solidarisk handling. – Sammen holder vi fram en visjon om fred, om en rettferdig fred», sier den ledende biskopen i vårt land, Olav Fykse Tveit.

«Nå må Den norske kirke, sammen med andre kirker og humanitære organisasjoner, stille opp for våre medmennsker som har mistet sine kjære, hjem og frihet. Mange er på flukt og går en usikker tid i møte», sier internasjonal direktør i Kirkerådet, Berit Hagen Agøy.

Bønn og solidaritet

Mange menigheter i Den norske kirke har åpnet kirkene og vært med i forbønn for situasjonen. Det har vi gjort også i Søndre Land. Solidaritets- og ungdomsgudstjenesten i Hov kirke fredag 18. mars, som konfirquantene selv ledet, ble en ekstra sterk opplevelse. Det å høre konfirquantenes egne refleksjoner, tanker og bønner, gjorde et sterkt inntrykk på alle oss som var til stede.

– Dette er konkrete uttrykk for solidaritet. Bønn, fellesskap, omtanke og humanitær støtte, er kirkenes svar på den forferdelige krigen i Ukraina. Sammen holder vi fram en visjon om fred, om en rettferdig fred.

Støtt Kirkens Nødhjelp

For vi vil jo så gjerne bidra og gjøre noe. Bønn og arbeid henger sammen. Som kirke og lokalsamfunn ønsker å gi hjelp i form av penger, og vi har gitt alle de siste

En kvinne og to barn som har nettopp krysset grensen fra Ukraina inn i Slovakia. Foto: Peter Lazar / AFP / NTB.

kirkeofringene til Kirkens Nødhjelps arbeid i Ukraina. Generalsekretær i Kirkens nødhjelp Dagfinn Høybråten forteller at hjelpearbeidet er i gang og at hjelpen kommer fram..

Denne påsken må vi også benytte til å ruste oss til arbeid for de flyktninger som kommer hit til kommunen i nær framtid. En stor innsats må definitivt gjøres av alle gode krefter i bygda. Vi må samarbeide og bidra på de områdene vi har kompetanse og erfaring. Her er det en stor jobb å gjøre og oppgaver nok til unge og gamle.

Medlidelsens tjeneste

For noen uker siden så jeg en fredsgudstjenesten fra Trefoldighetskirken i Oslo. Kirkeledere fra alle kirkesamfunn i Norge deltok, sammen med representanter fra regjering og kongehus. Det ble en stillferdig manifestasjon av hva det vil si å stå sammen og vise medfølelse. Ikke mange store ord og spektakulære innslag, men enkel bønn.

Det fikk meg til å innse at kirkens viktigste oppgave i denne situasjonen er «å lide med». Det å leve seg inn i hvordan mennesker som lider har det, er en krevende oppgave. Dette er en oppgave som jeg som prest og vi som kirke, står i hele tiden, det å være med og «bære lidelse og smerte». Jeg tror dette også er vår største oppgave i møte med krigen i Ukraina. Det er ikke en passiv holdning. Det å lide med vil alltid føre til handling. «Medlidelsens tjeneste» er noe jeg tar med meg inn i årets påskefeiring.

Den kristne påskefeiringen er allerede rigget for en slik tjeneste. Det å følge Jesus på lidelsesveien fra Getsemane til Golgata er nettopp en øvelse i å lære medlidelsens kunst. Og Det særegne og grensesprengende ved påskebudskapet er at det ikke avsluttes med lidelse og død. Håpet og lyset stråler allerede inn i det mørke og tunge. Det gir oss styrke til å kjempe og mot til å se fram mot det godes seier over all ondskap og smerte.

Måtte årets påskefeiring bli en meningsfull vandring, i solidaritet og bønn for det Ukrainske folk – og for alle som lider.

Øystein Wang

«Messe for en såret jord» – Konsert med Søndre Land kirkekor og Ketil Bjørnstad i Hov kirke onsdag 8. juni.

«Messe for en såret jord» er et korverk skrevet av Erik Hillestad, (tekst) og Ketil Bjørnstad, (musikk). Den ble skrevet for 20 år siden, men vi må kunne si at innholdet har fått en enda større aktualitet de siste årene, med økende bekymring og uro over en jord som blir ødelagt. Vi møter sterke, utfordrende tekster og musikk som berører, understreker alvor, men også gir trøst og håp.

Søndre Land kirkekor med solister og musikere framfører dette korverket med et utvidet kor, dyktige solister og mange profesjonelle musikere i bandet.

Ketil Bjørnstad vil ha en egen soloavdeling på klaver som en del av konserten.

Konsert er i Hov kirke onsdag 8. juni kl 19.
Billetter kr 300,- (voksne), og kr 150,- (barn). kan kjøpes på Randsfjord handel og på Menighetskontoret (Rådhuset 3. etg) på onsdager fra 14- 15.30. NB! Billettsalget starter onsdag 11. mai.

Dugnad på kirkegårdene våren 2022

Det er kanskje ikke vårens vakreste eventyr, men det er koselig å samles til dugnad og pynte på kirkegårdene våres. Vi håper dere kan sette av noen timer på den kirkegården dere føler tilhørighet til. Det er også lov å komme på flere for de som vil.

Følgende datoer er satt opp:

Fluberg kirke: Tirsdag 3. mai kl. 17

Hov kirke 3. mai, Tirsdag 3. mai kl. 17

Enger kirke: Onsdag 4. mai kl. 17

Skute kirke: Tirsdag 10. mai kl. 17

Landåsbygda kirke: Onsdag 11. mai kl. 17

Det kan komme endringer hvis værforholdene ikke er på vår side.

Ta med rive! -

Enkel bevertning.

Hilsen fra menighetsrådene

Fra en av fjorårets dugnader

Land Omsorg – et nytt, supplerende helsetilbud i Søndre Land

- Vi har begge jobbet mange år i hjemmesykepleien. Det er et krevende arbeid, ofte med et stort tidspress, og vi har begge kjent på frustasjonen over å måtte reise raskt videre fra en bruker, uten å kunne gi den hjelpen som det er behov for. Hjemmesykepleien jobber jo på vedtak og definerer dermed premissene for hva som skal gjøres. Men hva med å være til stede på kundenes egne premisser og i større grad kunne ivareta de forskjellige behov den enkelte har? Her har vi begge følt på en form for «missing link» som gjorde at vi ønsket å satse på et nytt tilbud.

Jeg møter Anita Svebakken og Mari Aasen på kontoret de leier i Land Næringshage. De forteller at «de fant hverandre» på et møte om samlokalisering av forskjellige tjenester i Næringsshagen og forsto at de gikk med de samme ideene. Så gjorde de alvor av tankene og etablerte virksomheten «Land Omsorg» i oktober i fjor. De to gründerne tror at de har en bra «timing» og tror og opplever at det er et marked for slike supplerende tjenester.

- Vi tror at dette vil bli en framtidig tjeneste det er behov for. Vi må understreke at dette ikke står i noen motsetning til de tjenestene som hjemmesykepleien gjør og som vi har stor respekt for. Vi ønsker i første omgang å gi innbyggere i Land-kommunene et tilbud som strekker seg ut over de offentlige tjenestene. Vi vil tilby folk supplerende helsetjenester som kan bidra til at livskvaliteten blir god i hjemmet når kreftene røyner på.

Har dere møtt noen motstand i denne prosessen?

- Nei, tvert om: Vi opplever at tilbudet vårt er blitt veldig godt mottatt av de som jobber med hjemmebaserte tjenester i kommunen. De snakker pent om oss, og vi er til og med invitert inn på tildelingskontoret.

De lovpålagte tjenestene som kommunen utfører er gratis, men dere tar betalt for de supplerende tjenestene. Er dette en vanskelig problemstilling?

- Folk er tradisjonelt ikke vant til å skulle betale for slike tjenester, men vi merker at det er en endring på gang. Og det er faktisk slik at våre tjenester ikke alltid koster mest. Et eksempel er at vi kan reise ut og foreta en blodtryksmåling, eller sette en injeksjon. Om kunden ellers måtte ha tatt en drosje til legesenteret og betalt for tjenesten der, vil utgiftene kunne bli like store.

Hvilke tjenester er det dere tilbyr og hvilke oppgaver utfører dere?

- Vi har vært opptatt av å gi et bredt tilbud innen mange forskjellige områder. Alt fra å skulle måle blod-

trykk eller sette en injeksjon, til å gå en tur sammen med en kunde, eller hjelpe med å dusje. Vi tar enkeltoppdrag så vel som oppdrag av mer repeterende og regelmessig art. Vi ønsker også å understreke at våre kunder er alle innbyggere i alle aldre i Land

-Har det vært krevende å etablere en ny bedrift?

- Vi må vel innrømme at det er tidkrevende. Vi har vært opptatt av å legge et grundig fundament for virksomheten og også utarbeide en god forretningsplan. Vi ønsker å være seriøse aktører, og det er mye arbeid med å utarbeide logoer og markedsførings-artikler. Vi har også brukt mye tid på få laget en god og informativ nettside:

Vi har likevel valgt å beholde våre faste jobber nå i etableringsfasen, forteller Anita og Mari. Mens Anita arbeider på Kreftenheten på Landåsen opptreningscenter, er Mari rådgiver ved Regionalt kompetansesamarbeid i Gjøvikregionen (REKS)

Øystein Wang

Slik presenterer Land Omsorg seg: En hjelpende hånd i hjemmet?

Det første besøket er GRATIS og helt UFORPLIKTENDE. Her må kunden fortelle om behovet og vi må bli enige om hvilken tidsramme vi skal sette opp og hvordan vi kan løse oppdraget.

Har du behov for hjelp utover lovpålagte tjenester, eller får avslag på søknad om helsehjelp fra kommunen ta kontakt. Vi kommer gjerne på et hjemmebesøk.

Oppgaver som utføres: . .

- Praktisk bistand og sykepleietjenester
- Følge til lege, tannlege eller liknende
- Innkjøp
- Lufte hund
- Vask og opprydning
- Avlastning, følge til dagsenter etc.
- Vi har besøkshund
- Kulturopplevelse med følge
- Matlaging
- Veiledning diabetes / kosthold
- Trening / rehabilitering
- Personlig hygiene
- Sykepleieprosedyrer som ikke tildeles kommunalt
- Injeksjoner
- Fjerne sting
- Måling av blodtrykk
- Måling av blodsukker
- Blodprøvetaking
- Medikamenthåndtering
- Sårstell
- Annet

Vi har en timespris på kr. 550,-

For mer informasjon: se:

<https://www.landomsorg.no/>

Storprosjektet med 10. trinn: «Av hele mitt hjerte»

10. trinn på Søndre Land Ungdomsskole imponerte igjen med sitt storprosjekt som ble framført ved to fullsatte forestillinger i Kinoen på Rådhuset i Hov den 23.februar. Det er 22. året på rad at 10. trinn gjennomfører et slikt imponerende 5-dagers prosjekt, der alt som skjer på scene, i kulisser, med lyd og lys, øves inn og skapes på dette korte tidsrommet. Et imponerende samhandlingsprosjekt der elevene får utfolde sine talenter på områder som står et stykke unna den ordinære skolehverdagen. Og talenter var det mange av i denne forestillingen, både blant skuespillere, dansere, sangere, scene-, kulisser- og rekvisita-arbeid, lyd,lys eller PR-gruppa . Hele det store ensemblet var som en myldrende mauertue, med sømløse scenskifter og en fortelling som beveget seg mot et dramatisk klimaks. Det egenproduserte stykket henter inspirasjon fra musikalen «Westside Story» kan vi lese av programmet som også ble utarbeidet av elever.

Vi er vitne til en kamp mellom to ungdomsgjenger som ypper seg mot hverandre, men der kjærlighet også oppstår. «Gateslaget» får altså dramatiske følger: En ung gutt mister livet. Ingen happy ending, men vi blir i stedet tatt med inn i vanskelige følelsesmessige reaksjoner, tolket gjennom skuespill, sang og dans, men også med mye humor, glede og ironi til stede.

Dyktige instruktører var, tradisjonen tro, med og bidro til suksessen: Linda Slåttum har et viktig hovedansvar for skuespillerne, Birgitte Rosenberg for sangerne, Jostein Bjørnsveen for rekvisitter, kulisser og scenearbeid. Mai Elin Løkken hadde ansvar for dansere og Nils Harald Mæhlum var lyd-instruktør, mens Asle Mostue Haugom var lys-ansvarlig og underviste sin gruppe i den oppgaven. Vilde Johannessen hadde ansvaret for PR-gruppen.

Men først og fremst var det elevene som strålte gjennom hele forestillingen. Hvilken imponerende innsats av de enkelte elevene, og hvilken mestring i hele prosjektet. Rektor takket alle de involverte for den vellykkede forestillingen, og kunne proklamere en happy end for hele prosjektet, uansett! Ø. Wang.

Gjør som Pastor Wang, - ta vare på legemet hos:

H O V -TRENINGA

www.treninga.no

tlf: 61 12 30 77

skeierør
Når kvalitet teller!

Telefon : 91 74 58 73 (Døgnvakt)
E-post : post@skeieror.no
Adresse : Granumsenga 4, 2864 Fall

Varmepumper • Varmeanlegg
Baderom • Tekniske rørinstallasjoner
Vann- og avløpsanlegg

Din annonse her?

Kun 1000,- + mva per år
(4 utgaver)

SKRIFTHUGGER'N AS

v/Jørn Westby.

Inskripsjoner og oppussing
av navn
utføres på kirkegården.

Tlf. 413 21 075

2350 Nes

post@skrifthoggern.no

Moen gård

OVERNATTING/BRUKTHANDEL

Tlf. 61 12 60 07 / 957 60 234

www.moengard.com

Rør Åpner'n AS

**Lekkasjesøk av vannrør?
Lokalisering av nedgravde rør?**

Ole Kristian Haugom, tlf: 97 03 40 35

Eirik Haugom, tlf. 90 51 37 92

post@rorapner.no

Din annonse her?

Kun 1000,- + mva per år
(4 utgaver)

NORLI DOKKA

BØKER - LEKER - PAPIR - HOBBY

10-18(16)

Bank fra A til Å

Tlf: 04 800

www.dnb.no

El-forsyning og
El-installasjon

Tlf: 61 11 27 00 Dokka

www.vokks.no

LAND SAG AS

2829 ODNES - Norway

Tlf. 61 12 97 00 - Fax 61 12 97 01

Din lokale tømmerkjøper

Vi utfører leieskur - kort ventetid

OVER 50 NYE STEINER I UTSTILLING PÅ GJØVIK

Vi utfører oppussing
og navntilføyelse.
Pris på ny steiner
fra 6.900,-

RASK LEVERING!

Marcus Thranesgt. 4, 2821 Gjøvik

tel: 61 15 05 80 | www.trostrudbegravelse.no

**Landaasen
Rehabiliteringssenter**

Landåsvegen 747

2861 Landåsbygda

Sentralbord: 61 12 40 00

Granum Gård

Overnatting med frokost

Møter - kurs - selskaper

- grupper - arrangement

Granumsvegen 8, 2862 Fluberg

Hjemmeside: granumgard.com

Kontakt oss for bestilling eller tilbud.

mariannekonow@gmail.com | 93 08 47 02

Vel møtt til Påskens gudstjenester

Søndag 10. april - Palmesøndag

Hov kirke kl.11. Øystein Wang og Vivian Fleischer Nyborg

Skjærtorsdag 14. april

Hovlitunet, Allrommet kl.17. Nattverd gudstjeneste. Vivian Fleischer Nyborg

Hov kirke kl.19. Skjærtorsdagsgudstjeneste. Vivian Fleischer Nyborg

Langfredag 15. april

Fluberg kirke kl.11. Langfredagsgudstjeneste. Vivian Fleischer Nyborg

Påskedag, 17. april

Hov kirke kl.11. Høytidsgudstjeneste. Øystein Wang

2. Påskedag, 18. april

Skute kirke kl.17. Kveldsgudstjeneste. Øystein Wang

T-Beauty Hov

Timebestilling:
98 80 70 30
www.t-beautyhov.com

- Fotpleie
- Vipper og bryn
- Negler
- Hårfjerning
- Gavekort
- Hjemmebesøk

Ensomheten tar ikke ferie.
**GI EN SAMTALE TIL EN
SOM TRENGER DET.**

Send sms **ALLTID3** til **2160 (150,-)**

Kontonummer: 7011 05 20067

Rør Åpner'n AS

Har du **tette** eller **tela** rør?

Ole Kristian Haugom, tlf: 97 03 40 35
Eirik Haugom, tlf. 90 51 37 92

post@rorapner.no

Land Begravelsesbyrå

Innehaver Norvald Åbø

Ordner alt ved begravelser og kremasjoner

- Gravmonumenter, skrifthugging,
- Blomster og kranser, bæredekorasjoner

Også utenfor distriktet Døgnvakt: **61 12 60 17**

Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd 2864 Fall

HOV Bilverksted

Tlf. 61 12 29 88 / Mob. 977 91 959

Dokka Begravelsesbyrå A/S

Nordre Land, Søndre Land og Etnedal – eller hvor det måtte være bruk for oss.
Ordner alt vedrørende begravelser og kremasjoner.

Kranser, blomster og bæredekorasjoner.
Gravmonumenter Skrifthugging

61 11 20 00

Elin og Endre Rudstaden

952 36 954 - 992 92 696

DØGNVAKT
2870 DOKKA

JURIDISK RÅDGIVNING

Jurist Gunnar H. Rudstaden

- Kontraktsrett
 - Testamenter, m.m.
 - Eiendomsrett, m.m.
- Almen praksis

Tlf. 992 29 577 | grudstaden@gmail.com | 2870 Dokka

Du finner oss på Landsbyporten
Dokkas nye samlingssted

SKIN
tonic

FRISØR'n
Dame og herrefrisør

SønderbySKO

Landsbyporten – 2870 Dokka – Tlf. 61 11 06 23

SØNES A/S
GULL – SØLV – GAVER
TLF 61 11 22 16 – 2870 DOKKA

REMA 1000

REMA 1000 HOV

Hovlandsvegen 1, 2860 Hov

Tlf: 61 12 20 12

bare lave priser på varer du kjenner

GUDSTJENESTER

Søndag 3. april

Fluberg kirke kl.11. Strikke-gudstjeneste. VFN

Søndag 10. april - Palmesøndag

Hov kirke kl.11. ØW og VFN.

Skjærtorsdag 14. april

Hovlitunet, Allrommet kl.17. Nattverd-gudstjeneste VFN

Hov kirke kl.19. Skjærtorsdagsgudstjeneste VFN

Langfredag 15. april

Fluberg kirke kl.11. Langfredagsgudstjeneste VFN

Påskedag, 17. april

Hov kirke kl.11. Høytidsgudstjeneste ØW.

2. Påskedag, 18. april

Skute kirke kl.17. Kveldsgudstjeneste ØW

Søndag 24. april

Fluberg kirke kl.18. Samtalegudstjeneste konfirmanter VFN

Hov kirke kl 18: Samtalegudstjeneste konfirmanter ØW

Søndag 1. mai

Hovlitunet, Allrommet kl.11. Solidaritetsgudstjeneste i samarbeid med 1.mai-komiteen. ØW

Søndag 8. mai

Hov kirke kl.11. Fredsgudstjeneste. ØW

Søndag 15. mai

Landåsbygda kirke kl.11.Gudstjeneste ØW

Torsdag 17. mai

Fluberg kirke kl.08.45. VFN

Hov kirke kl. 9. ØW

Skute kirke kl.12.. VFN

Lørdag 21. mai

Hov kirke kl.11. Konfirmasjonsgudstjeneste. ØW

Søndag 22. mai

Skute kirke kl.11. Konfirmasjonsgudstjeneste. VFN

Hov kirke kl.11. Konfirmasjonsgudstjeneste. ØW

Kristi Himmelfartsdag- Torsdag 26. mai.

Skute kirke kl.11. Gudstjeneste VFN

Søndag 29. mai

Fluberg kirke

Konfirmasjonsgudstjenester. VFN og TMB

Enger kirke kl.11. Konfirmasjonsgudstjeneste. ØW

Søndag 5. juni

Landåsbygda kirke kl.11. Konfirmasjonsgudstjeneste. VFN

Hov kirke kl.13. Høytidsgudstjeneste VFN og ØW.

Søndag 12. juni

Fluberg kirke kl.11. Gudstjeneste med konfirmasjon. VFN

Søndag 19. juni

Amundsstuen kl.12. Friluftsgudstjeneste. ØW

Kirkekoret deltar

Søndag 26. juni – Skaperverkets dag

Ødegården, Odnes kl.11. Friluftsgudstjeneste VFN

VFN = Vivian Fleischer Nyborg

ØW = Øystein Wang

For endringer, se våre nettsider og fredagens OA.

Kvittering

Innbetalttil konto 2075 08 21163

Klipp her

Betalingsinformasjon

Frivillig kontingent for 2021, kr. 200,-
Gi gjerne en gave i tillegg.

Bruker du nettbank, kan du gjerne skrive
«Abonnement 2021» i meldingsfeltet.

Betalt av

GIRO

Underskriftved girering

Betalings-
frist

L

Betalttil

Menighetsbladet for Søndre Land
Rådhuset, Hovsbakken 1
2860 Hov

Belast
konto

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon(KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

H

200

<

>

2075 08 21163

< 6256051370>